

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

מגילת אסתר

נערך ע"י אהרון אמוזג

"יערף אתו אהרן מערב עד-בקר ... לד'תיכם" (ויקרא כד.ג.)

מהדורת

ביכורים

אדר א' תשע"ד – פברואר 2014

amozega2@alumni.technion.ac.il

מגילת אסתר

קוראים אותה בפורים

סדר העלילה והנושאים

משתאות המלך אחשוורוש והמלכה ושתי
אסתר, מרדכי, והכתרת אסתר למלכה

מזימת המן להשמיד היהודים
מרדכי מזעיק את אסתר
אסתר באה לפני המלך, והמשתה הראשון אצל אסתר

תכנית המן לגבי מרדכי
"ככה יעשה לאיש"

במשתה השני אצל אסתר

היתר ליהודים להכות באויביהם
היהודים מכים באויביהם ב- 13 ו- 14 באדר

פורים לדורות

מגילת אסתר

משתאות המלך אחשוורוש והמלכה ושתי

פרק א

א ויהי בימי אחשוורוש

הוא אחשוורוש המלך מהדדו ועד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה:

ב בַּיָּמִים הָהֵם

כְּשֶׁבֶת ׀ הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ עַל כֶּסֶף מְלָכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה:

ג בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו

חֵיל ׀ פָּרַס וּמְדֵי הַפָּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו:

ד בְּהִרְאֹתוֹ אֶת־עֶשֶׂר כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ וְאֶת־יָקָר תַּפְאָרַת גְּדֻלָּתוֹ

יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם:

ה וּבְמָלְאוֹת ׀ הַיָּמִים הָאֵלֶּה

עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד־קָטָן

מִשְׁתֵּה שֶׁבַע־יָמִים בַּחֲצָר וְגַת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ:

משתה לשרים
ולעבדים

משתה לכל תושבי
ששן

הפאר, הכלים,
והשתייה

ו חֹזֵר ׀ כְּרַפֵּס וְתַכְלֵת אַחֲזוּ בַחֲבִלֵי־בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֶׁשׁ

מִטּוֹת ׀ זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֲטָוֶשׁשׁ וְדָר וְסַחֲרַת:

ז וְהַשְׁקוֹת בְּכָל־י זָהָב וְכֹלִים מִפְּלִים שׁוֹנִים וַיִּין מְלָכוֹת הָב כְּגַד הַמֶּלֶךְ:

ח וְהַשְׁתִּיָּה כַּדָּת אֵין אִגָּס

ט כִּי־כֵן ׀ יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־הָב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ־אִישׁ: {ס}

יג וּשְׁתֵי הַמְּלָכָה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ:

יב בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לִב־הַמֶּלֶךְ בִּגְנוּן

אָמַר לְמַהוֹמֵן בִּזְתָּא חֲרַבּוּנָא בְּנִתָּא וְאַבְנִתָּא זֶתֶר וְכַרְפֵּס

שֶׁבַע־עַל הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ:

יא לְהַבִּיא אֶת־וְשִׁתֵּי הַמְּלָכָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר מְלָכוֹת

לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא:

יב וְתַמְאֵן הַמְּלָכָה וְשִׁתֵּי לְבוּא בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּגַד הַסְּרִיסִים

וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחִמְתּוֹ בְּעֵרָה בּוֹ: {ס}

יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמָיִם וְדַעֵי הָעֵתִים

כִּי־כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל־דַּעֵי הַת וְדִין:

יד וְהַקְּרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתֵּר אֲדַמְתָּא תְּרִישִׁשׁ מְרָס מְרָסְנָא מְמוּכָן

שֶׁבַע־עַת שָׂרֵי ׀ פָּרַס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמְּלָכוֹת:

משתה ושתי
לנשים

המלך מורה
להביא את ושתי

סירוב

המלך מתייעץ
בחכמיו

בשנת 3 למלכו

טו כִּדְת מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וְשָׂתִי עַל אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ בְּיַד הַסֵּרִיסִים: {ס}

טז וַיֵּאמֶר (מומכן) מִמּוֹכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לִבְדּוֹ עֹתָהּ וְשָׂתִי הַמַּלְכָּה
כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הַעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ:
יז כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְנוֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲנִיָּהֶן בְּאָמְרָם
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת־נִשְׂתֵי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי וְלֹא־בָאָה:

ממוכן
מסית את המלך
בושת

יח וַהֲיֹום הַזֶּה תֵּאמְרָנָה וְשָׂרֹת פָּרְס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכָּה
לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וַכְּדֵי בִזְיוֹן וְקֶאֱפָה:

והעצה

יט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יגֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרְס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר
אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא וְשָׂתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ
וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה:

המטרה החינוכית

כ וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הָיָא
וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדֹּל וְעַד־קֶטֶן:

כא וַיִּיטֵב הַדְּבָר בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מִמּוֹכָן:

ההצעה מתקבלת
ומתבצעת

כב וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ

אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כְּלִשׁוֹנָהּ

לְהַזְנוֹת כָּל־אִישׁ שֶׁכָּר בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כְּלִשׁוֹן עַמּוֹ: {ס}

אסתר, מרדכי, והכתרת אסתר למלכה

פרק ב

א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁף חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ
זָכַר אֶת־נִשְׂתֵי וְאֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה וְאֶת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ:

נערי המלך: למצוא
מלכה תחת ושת

ב וַיֵּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשָּׂרְתָיו

וַיִּבְקְשׂוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה:

ג וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ

וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרֵה־בְּתוּלָה טוֹבַת מִרְאָה

אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְרַת הַנָּשִׁים

וַתְּהֵן תַּמְרָקִיהֶן:

וַיִּיטֵב הַדְּבָר בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: {ס}

מרדכי ואסתר

ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

מרדכי

וַשְּׁמוֹ מְרֹדֶכִי בֶן יֶאֱזַר בּוֹן־שִׁמְעִי בּוֹן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:

ו אֲשֶׁר הִגְלָה מִיְרוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
 ז וַיְהִי אִמּוֹן אֶת־הַדְּרֹסָה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דָּלוּי כִּי אֵין לָהּ אָב וְאָם
 וַתִּנְעָמָה וַתִּפְתָּאֵר לְוַטּוֹבֵת מִרְאָה
 וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מִרְדְּכָי לִזְלֵבָת:

אסתר

ח וַיְהִי כִּהְשָׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וּדְתוֹ
 וּבְהַקְבִּיץ נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשַׁן הַבֵּירָה אֶל־יַד הַגִּי
 וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַגִּי שְׁמֵר הַנְּשִׁים:
 ט וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה כַּעֲנִיּוֹ וַתִּשָּׂא חֶסֶד לַפְּנִי
 וַיִּבְהַל אֶת־תְּמָרוּקֶיהָ וְאֶת־מְנוּתָהּ לְתֵת לָהּ
 וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הַרְאִיּוֹת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁנָה וְאֶת־נְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים:
 י לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מִוְלָדָתָהּ
 כִּי מִרְדְּכָי צִנְיָה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד:

אסתר
- נלקחת לבית המלך

- מוצאת חן בעיני הגי

- שומרת זהותה בסוד

יא וּבְכָל־יָנוּם וַיּוֹם מִרְדְּכָי מִתְהַלֵּךְ לַפְּנֵי חֲצַר בֵּית־הַנְּשִׁים
 לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ:

מרדכי

יב וּבַהַיָּע תֵּרַגְנָה וַנְּעָרָה לְבוֹא | אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ
 מִקִּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ כִּי כֹן יִמְלֹאוּ יָמֵי מְרוֹקִיתָן
 וְשָׂשָׂה חֲדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֹּר וְשָׂשָׂה חֲדָשִׁים בְּבִשְׂמַיִם וּבַתְּמָרוּקֵי הַנְּשִׁים:

כללי הבאת הנשים אל המלך

יג וּבָזָה הַנְּעָרָה בְּאֵה אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר וַיִּתֵּן לָהּ לְבוֹא עִמָּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:
 יד בְּעֶרְב | הִיא בָּאָה וּבְבִקְרָה הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי
 אֶל־יַד שְׁעָשְׂגוֹ סְרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַפִּילִגְשִׁים
 לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חֲפֹץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָאָהּ בְּשֵׁם:

טו וּבַהַיָּע תֵּרַגְנָה אֶת־אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיתָיִל יָד מִרְדְּכָי אֲשֶׁר לָקַח־לָוּ לְבַת לְבוֹא
 אֶל־הַמֶּלֶךְ

אסתר נלקחת אל המלך

לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הַגִּי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַנְּשִׁים
 וַתְּהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל־רְאִיָּה:

טז וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ אֶל־בֵּית מְלִכּוֹתָו
 בַּחֲדָשׁ הַעֲשִׁירִי הוּא־חֲדָשׁ טַבַּת בְּשַׁנַּת־שִׁבְעָה לְמַלְכוּתָו:

בשנת 7
למלכותו,
חודש טבת

המלכת אסתר

יז וַיֵּאָהֱב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים
 וַתִּשְׂאֶחֱו וַחֲסֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ־הַבְּתוּלֹת
 וַיִּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִיכָהּ תַּחַת נִשְׂתֵּי:
 יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה נְדוּל לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר
 וַהֲנַתָּה לַמְּדִינֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ:

משתה

מרדכי בשער המלך

יט וּבְהַקְבִּיץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמְרַדְכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:
 כ אֵין אֶסְתֵּר מִגִּדַּת מוֹלְדֹתֶיהָ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מְרַדְכֵי
 וְאֶת־מֵאֲמֵר מְרַדְכֵי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיטִיחַ בְּאִמְנַת אִתּוֹ: {ס}

בגתו ותרש

כא בַּיָּמִים הָהֵם וּמְרַדְכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ
 קִצְרָף בְּגוֹתוֹ וַתֵּרֶשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְתֵּי הַפֶּחַף
 וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרֶשׁ:
 כב וַיִּנְדַּע הַדָּבָר לְמְרַדְכֵי וַיַּגִּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְכֵי:
 כג וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ
 וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: {ס}

מזימת המן להשמיד היהודים

פרק ג

א אַחַר ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִדְּלַ הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרֹשׁ אֶת־הַמֶּן בֶּן־הַמְּדֵתָא הָאֲנָנִי
 וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כֶּסָּאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ:

המלך מנשא את המן

ב וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן:
 בִּיָּבֶן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ
 וּמְרַדְכֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה:

משתחוים להמן. חוץ ממרדכי

ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמְרַדְכֵי
 מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ:

מלשינים להמן

ד וַיְהִי (בַּאֲמָרָם) כַּאֲמָרָם אֵלָיו יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם
 וַיַּגִּידוּ לְהַמֶּן לְרֹאוֹת תַּעֲמֵדוּ דְבָרֵי מְרַדְכֵי כִּי־תִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא וַתּוֹדִי:

ה וַיֵּרָא הַמֶּן כִּי־אֵין מְרַדְכֵי כְרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הַמֶּן חֲמָה:

ו וַיִּבְזוּ בְעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמְרַדְכֵי לְבַדּוֹ כִּי־תִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מְרַדְכֵי
 וַיִּבְקֶשׁ הַמֶּן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אַחֲשֻׁרֹשׁ
 עִם מְרַדְכֵי:

המן זומם להשמיד את כל היהודים

בשנת 12
למלך
בראש
חודש ניסן

ז בתִּרְדֵּשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֲדָשׁ נִיָּסָן בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה לַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֻשׁ
הַפִּיל פּוֹרֵה הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הַמֶּן
מִיּוֹם וּלְיוֹם וּמִחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אֲדָר: {ס}

מפיל פור
לביצוע: בחודש אדר

ח וַיֹּאמֶר הַמֶּן לַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֻשׁ
יִשְׁנֶה עִם־אֶחָד מִפְּגָר וּמִפְּגָר־בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מַדִּינוֹת מַלְכוּתְךָ
וְדַחֲיֵיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם

המן מבקש אישור
המלך להשמדת
היהודים

וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שׁוּגָה לַחַיִּיהֶם:
ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם
וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל־יְדֵי עַשִׂי הַמְּלָאכָה
לְהָבִיא אֶל־גִּבּוֹי הַמֶּלֶךְ:

אישור המלך

י וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ
וַיַּתְּנָה לְהַמֶּן בֶּן־הַמַּהֲתָא הָאֲגַנִּי צַרֵּר הַיְהוּדִים:
יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן
הַכֶּסֶף נָתוּן לְךָ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ:

המלך נתן את טבעתו
למלך אגנאי
בן מהתא הצריר
היהודי

13 בניסן

יב וַיִּקְרָא סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשַׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ
וַיִּכְתֹּב כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּן אֶל אַחֲשֵׁרֻשׁ רַפְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת
אֲשֶׁר וְעַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם
מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְעַם וְעַם כַּלְשִׁינּוֹ
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֻשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:
יג וּנְשָׁלוּחַ סְפָרִים בְּיַד הַרְצִיִּים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ

הגזירה
ונכתבת
ונשלחת --

לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִזְעֵר וְעַד־זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּנִים אֶחָד
בְּשַׁלוּשָׁה עָשָׂר לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אֲדָר
וּשְׁלָלָם לְבוֹז:

תוכן הגזירה:
הביצוע נקבע
ל- 13 באדר

יד בַּתְּשַׁנָּן הַכְּתָב לְהַנְתֹּךְ דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוֹי לְכָל־הָעַמִּים
לְהַיּוֹת עֲתֻדִים לְיוֹם הַזֶּה:

הספרים גלויים
לכולם

טו הַרְצִיִּים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִתְּת גַּתְּנָה בְּשׂוֹשֵׁן הַבֵּיכָה
וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יִשְׁבּוּ לַשְׁתוֹת וְהָעִיר שׂוֹשֵׁן נְבוּכָה: {ס}

המלך והמן ...

מרדכי מזעיק את אסתר

פרק ד

א וּמְרֹדְכִי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר גַּעֲשָׂה
וַיִּקְרַע מְרֹדְכִי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפָר
וַיֵּצֵא בַתּוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְדוּלָּה וּמָרָה:
ב וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׂק:

זעקת מרדכי

<p>ג ובכל־מדינה ומדינה מקום אשר דבר־המלך ודתו מניע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:</p>	<p>אבל ליהודים</p>
<p>ד (והבאינה) ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את־מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להתך מסריכי המלך אשר העמיד לפניה ותצננהו על־מרדכי לרעת מה־זה ועל־מה־זה:</p>	<p>אסתר מתחלחלת שולחת בגדים למרדכי התך נשלח למרדכי</p>
<p>ו ויצא התך אל־מרדכי אל־רחוב העיר אשר לפני שער־המלך:</p>	
<p>ז ויגדלו מרדכי את כל־אשר קרהו ואת הפרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על־נגזי המלך (ביהודים) ביהודים לאפקם: ח ואת־פתשנן כתב־הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את־אסתר ולהגיד לה ולצנות עליה לבוא אל־המלך להתחנן־לו ולבקש מלפניו על־עמה:</p>	<p>מרדכי מצווה על אסתר לבקש אצל המלך על עמה</p>
<p>ט ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר אסתר להתך ותצננהו אל־מרדכי: יא כל־עבדי המלך ועם־מדינות המלך ידעים אשר כל־איש ואשה אשר יבוא אל־המלך אל־החצר הפנימית אשר לא־יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר וישיט־לו המלך את־שרביט הזהב ותנה ואני לא נקראתי לבוא אל־המלך זה שלושים יום:</p>	<p>אסתר למרדכי: מסוכן לבא אל המלך</p>
<p>יב ויגידו למרדכי את דברי אסתר: יג ויאמר מרדכי להשיב אל־אסתר אל־תדמי בנפשך להמלט בית־המלך מכל־היהודים: יד כי אם־החרש תחרישי בעת הזאת</p>	<p>אם תחרישי, הצלה תעמוד ממקום אחר</p>
<p>הנח ותצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית־אביך תאבדו ומי יודע אם־לעת כזאת הגעת למלכות: טו ותאמר אסתר להשיב אל־מרדכי: טז לך כנוס את־כל־היהודים הנמצאים בשושן וצימו עלי ואל־תאכלו ואל־תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל־המלך אשר לא־כדת וכאשר אבדתי אבדתי:</p>	<p>צומו עלי</p>

יז וַיַּעֲבֹר מֶרְדֵּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְּתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

מורדכי מבצע

**אסתר באה לפני המלך,
והמשתה הראשון אצל אסתר**

פרק ה

16 בניסן

א וַיְהִי אֲבִינֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מְלָכוּת
וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מְלָכוּתוֹ בְּבֵית הַמְּלָכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת:
ב וַיְהִי כִּי אֹתוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עֲמַדַת בַּחֲצַר נִשְׂאָה חַן בְּעֵינָיו
וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת-שַׂרְבִּיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׂרְבִּיט:
ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ

אסתר למלך [ללא הזמנה]

המלך מושיט שרביט הזהב

מה לך?
מה בבקשתך?

מִדַּחֲלֵךְ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה
וּמִדַּחֲבִקְשָׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמְּלָכוּת וַיִּגְּתֵן לָּהּ:

אסתר מזמינה למשתה לאותו היום

ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב
נִבֹּא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ:
ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִהְרֵי אֶת-הָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר

משתה ראשון אצל אסתר

ו נִבֹּא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשִׂתָּה אֶסְתֵּר:
ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתַּה הַיּוֹם
מִדַּחֲשָׂאֲלֶתְךָ וַיִּגְּתֵן לָּהּ
וּמִדַּחֲבִקְשָׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמְּלָכוּת וַתַּעַשׂ:

אסתר מזמינה למשתה שני

שאלה
בקשה

שאלה
ובקשה

שאלה
שאלה

ז וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר
שְׂאֵלֹתַי וּבִקְשָׁתַי:
ח אִם-מִצָּאתַי חַן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב
לְתַת אֶת-שְׂאֵלֹתַי וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בִּקְשָׁתַי
נִבֹּא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אָעֲשֶׂה לָּהֶם
וּמִתָּר אָעֲשֶׂה כְּדְבַר הַמֶּלֶךְ:

תוכנית המן לגבי מורדכי

ט וַיֵּצֵא הָמֵן בְּיָוֵם הַהוּא שְׂמֹחַ וְטוֹב לֵב
וּכְרֹאוֹת הָמֵן אֶת-מֶרְדֵּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא-קָם וְלֹא-נָע מִמָּוֶנוּ
וַיִּמְלֵא הָמֵן עַל-מֶרְדֵּכָי חֲמָה:

חמת המן על מורדכי

י וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת־אֶהָבִיו וְאֶת־זָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ:

יא וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן

אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּגָדָיו

וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ:

יב וַיֹּאמֶר הַמֶּן

אֲנִי לֹא־הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה

כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ:

יג וּכְלֵ־זָה אֵינְנִי שְׂוֵה לִּי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מַרְדְּכָי הַיְּהוּדִי

יֹושֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

יד וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהָבָיו

יַעֲשׂוּ־עֵץ גְּבִיהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה

וּבבִּקְרָא אֶמֶר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מַרְדְּכָי עָלָיו

וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמַח

וַיִּיטָב הַדְּבָר לַפְּנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הַעֵץ: (ס)

המן מספר
למקורביו על
מרדכי

עצת זרש:
יעשו עץ

המן עושה העץ

"ככה יעשה לאיש"

פרק ו

ספר הזיכרונות

א בַּלַּיְלָה הַזֶּה הָיָה גִּדְּוֵה גְּדָרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ

וַיֹּאמֶר לְהַבִּיאַ אֶת־סֹפֵר הַזִּכְרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

ב וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מַרְדְּכָי עַל־בְּגַתְנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ

מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לִשְׁלַח יָד בַּמֶּלֶךְ אֶת־שִׁנְרוּשׁ:

ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יִקָּר וַיְגִדוּלָהּ לְמַרְדְּכָי עַל־זֶה

וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר:

ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַּחֲצַר

וְהַמֶּן בָּא לְחַצֵּר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַתִּיצוּנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת־מַרְדְּכָי

עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ:

ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִגָּה הַמֶּן עִמָּד בַּחֲצַר

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹא:

ו וַיָּבֹא הַמֶּן

ז וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ

וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלִבּוֹ לֵמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר מִמֶּנִּי:

ח וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל־הַמֶּלֶךְ

אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

המן בא למלך

הצעת המן

n וַיָּבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹשֵׁי הַמֶּלֶךְ
 וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ:
 ט וַנִּתְּנוּן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים
 וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
 וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרִחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לִפְנֵי
 בָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
 . וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן
 מִהֵרָה קַח אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 וַעֲשֶׂה־כֵן לְמַרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 אַל־תִּפְּל דְבַר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
 יא וַיִּקַּח הִמָּן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדֵּכַי
 וַיַּרְכִּיבֵהוּ בְּרִחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵי
 בָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:
 יב וַיֵּשֶׁב מַרְדֵּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 וְהִמָּן נִדְחָף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וְחַפּוּי רֹאשׁ:
 יג וַיִּסְפֹּר הִמָּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהֻבָּיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וַזָּרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ
 אִם מִזְרַע הַיְּהוּדִים מַרְדֵּכַי אֲשֶׁר הִחְלֹוֹת לְנַפְּל לִפְנֵינוּ לֹא־תוּכַל לוֹ
 כִּי־נָפוּל תִּפּוּל לִפְנֵינוּ:
 יד עוֹדֶם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ
 וַיִּבְהַלּוּ לְהִבְיֵא אֶת־הִמָּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

הוראת המלך

"בכה יעשה לאיש"

המן מספר למקורביו

במשתה השני אצל אסתר

פרק ז

17 בניסן

שאלה בקשה

שאלה בקשה

א וַיָּבִיֵא הַמֶּלֶךְ וְהִמָּן לִשְׁתוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:
 ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ בְּמִשְׁתֵּה הַיּוֹם
 מִה־שָּׂאלְתֶךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַתְּנִין לִי
 וּמִה־בִקְשָׁתֶךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשׂ:
 ג וַתֵּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר
 אִם־מִצְאָתִי תֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
 תִּתְּנֶנִּי לִי נִפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי:
 ד כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׂמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְּד
 וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי
 כִּי אֵין הִצַּר שְׁנָה בְּגִזַּק הַמֶּלֶךְ: {ס}

אסתר מבקשת על עמה

ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֹושׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 מִי הוּא זֶה וַאֲיֵזָה הוּא אֲשֶׁר-מְלָאֵוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:
 ו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר

”המן הרע הזה”

אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הַמֶּן הִרַע הַיָּהּ
 וְהֶמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:

ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל-גִּנַּת הַבַּיִת
 וְהֶמֶן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה

בגינה,
ועל המיטה

כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:

ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל-בַּיִת וּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן
 וְהֶמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ חָגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבַּיִת
 הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הֶמֶן חָפוּ:

ט וַיֹּאמֶר תְּרַבּוּנָה אֶחָד מִן-הַסֵּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 גַּם הִנֵּה-הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הֶמֶן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ
 עֲמַד בַּבַּיִת הַמֶּן נִבְחָה חֲמֻשִּׁים אִמָּה
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהֹו עָלָיו:

עצת חרבונה

י וַיִּתְּלוּ אֶת-הַמֶּן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לְמַרְדְּכָי
 וְחֻמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה: {ס}

תולים את המן

היתר ליהודים להכות באויביהם

פרק ח

א בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֹושׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בַּיִת הֶמֶן צָבָר
 (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים

בית המן לאסתר

וּמַרְדְּכָי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא-לָהּ:

טבעת המן למרדכי

ב וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדְּכָי
 וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת-מַרְדְּכָי עַל-בַּיִת הֶמֶן: {ס}

ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּפֵּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּבְרַךְ וַתִּתְחַנֵּן-לּוֹ
 לְהַעֲבִיר אֶת-דַּעַת הַמֶּן הָאֵנִי וְאֵת מִחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים:

בקשת אסתר
לבטל גזירת המן

ד וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבֵט הַזֶּהָב
 וַתִּקָּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

ה וַתֹּאמֶר

אם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאם-מְצָאֵתִי חַן לִפְנָיו וְכִשֵּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְסוּבָה אֲנִי בְעֵינָיו

וְכָתַב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מִחֻשְׁבַּת הַמֶּן בְּיַד־הַמֶּלֶךְ וְהָאֲנִי
 אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹּר אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ:
 וְכִי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא אֶת־עַמִּי
 וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּאַבְדֹּן מוֹלַדְתִּי: {ס}
 ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֹשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי
 הַזֶּה בֵּית־הַמֶּן נִתְּנִי לְאַסְתֵּר וְאַתָּה תֵּלֵךְ עַל־הָעֵץ
 עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוָה (בַּיהוּדִים) בַּיְהוּדִים:
 ח וְאַתָּם כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
 וּחְתֻמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 ט כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחְתָּוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהָשִׁיב:

אישור המלך
לכתוב ספרים
חדשים

הספרים

כותבים הספרים
לכל המדינות

שולחים הספרים

תוכן הספרים:

אישור המלך
ליהודים להכות
באויביהם ב-13
באר

הספרים - גלויים
לכולם

הרצים

שמחה

מדכי

בשון

23 בסיון

ט וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בַּעֲתֵהָ הַהִיא
 בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֲדָשׁ סִינֹן בְּשִׁלּוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ
 וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מַרְדֳּכָי
 אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁתַּרְפָּנִים וְהַפָּחוּת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת
 אֲשֶׁר וּמַהְדוּ וְעַד־כּוּשׁ שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
 מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שָׁנָו וְאֶל־הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנָם:
 י וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֹשׁ וַיְחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצָזִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחַשְׁתַּרְפָּנִים בְּגִי הַרְמָכִים:
 יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים וְאֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר
 לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
 אֶת־כָּל־חַיִל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוֹז:
 יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֹשׁ
 בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אֲדָר:

במקום ולהרג יש גרסה
להרג והמקפידים קוראים
שתי הגרסאות

יג פִּתְשָׁנוּ הַכְּתָב לְהַנְתֹּךְ דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גִּלְוֵי לְכָל־הָעַמִּים
 וְלַהֲיוֹת (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים (עַתּוּדִים) עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקָם מֵאֵיבֵיהֶם:
 יד הַרְצָזִים רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחַשְׁתַּרְפָּנִים יֵצְאוּ מִבְּהֵלִים וְדַחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ;
 וְהָרַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה: {ס}

טו וּמַרְדֳּכָי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 בְּלִבּוֹשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹזֵר וְעֹשֶׂרֶת זָהָב גְּדוּלָּה וְתַכְרִיד בְּיַזַּן וְאַרְגָּמָן
 וְהָעִיר שׁוֹשׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה:

טו לַיהוּדִים הָיְתָה אוֹרְתָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשּׁוֹן וַיְקַר:
 יז וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִזֵּיעַ
 שִׁמְחָה וְשִׁשּׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב
 וַרְבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ מִתְּנַהֲדִים כִּי-נִפְלַח פְּחַד-הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

בכל המדינות

מתנַהֲדִים

היהודים מכים באויביהם ב- 13 ו- 14 באדר

פרק ט

א וּבַשָּׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ
 אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת
 בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ אִיבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם

13 באדר

וּנְהַפּוּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם:
 ב וּנְקַחְלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶחְשָׁנוּרוֹשׁ
 לְשָׁלַח יָד בַּמַּבְקָשִׁי הָעַתָּה
 וְאִישׁ לֹא-עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי-נִפְלַח פְּחַדָּם עַל-כָּל-הָעַמִּים:

היהודים שולטים בשונאיהם היהודים מתקהלים בכל המדינות

במקום לפנייהם, יש גרסה בפנייהם. והמקפידים קוראים שתי הגרסאות

על השרים נפל פחד מרדכי

ג וְכָל-שְׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֶחְשָׁדָר־פַּנִּים וְהַפַּחוּת וְעַשֵׂי הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ
 מְנַשְׂאִים אֶת-הַיְהוּדִים
 כִּי-נִפְלַח פְּחַד-מְרַדְכֵי עֲלֵיהֶם:
 ד כִּי-נִגְדוּל מְרַדְכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלָךְ בְּכָל-הַמְּדִינֹת
 כִּי-הָאִישׁ מְרַדְכֵי הוֹלָךְ וְגָדוּל:

היהודים מכים בשונאיהם

ה וַיָּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל-אֹיְבֵיהֶם מִכַּת-תָּרַב וְהַרְגוּ וְאֶבְרָן
 וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָאֵיהֶם כַּרְצוֹנָם:

בשושן הרגו 500

ואת 10 בני המן

- ו וּבְשִׁשּׁוֹן הַבִּירָה הִרְגוּ הַיְהוּדִים וְאָבָד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ: {ס}
- ז וְאֵת | פֶּרְשֵׁינְהָתָא {ס} | וְאֵת | דִּלְפּוֹן {ס} | וְאֵת | אֶסְפֶּתָא: {ס}
- ח וְאֵת | פּוֹרְתָא {ס} | וְאֵת | אֶדְלִיא {ס} | וְאֵת | אַרְיִדְתָא: {ס}
- ט וְאֵת | פֶּרְמִשְׁתָּא {ס} | וְאֵת | אַרְיִסִי {ס} | וְאֵת | אַרְיִדִי {ס}
- וְאֵת | נִוְתָא: {ס}

י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן-הַמְּדִתָּא צָרַר הַיְהוּדִים הִרְגוּ
 וּבְכֻזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת-יָרֵם:

[ולא ביזה]

יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר הַתְּרוּגִים בְּשִׁשּׁוֹן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 בְּשִׁשּׁוֹן הַבִּירָה הִרְגוּ הַיְהוּדִים וְאָבָד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ
 וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמָן

בסוף יום 13 באדר

- מה עוד את רוצה ...!?

שאלה
ובקשה

בשָׁאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִהָ עָשׂוּ
וּמִה־שְׂאֵלֹתָי וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמִה־בְּקִשְׁתֶּךָ עוֹד וַתַּעַשׂ:
יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר

אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יִנָּתֶן גַּם־מִחֵר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם
וְאֵת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן וַתְּלוּ עַל־הָעֵץ:

יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וַתִּנָּתֶן דָּת בְּשׂוֹשָׁן
וְאֵת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן תְּלוּ:

1. להכות בשושן גם
מחר
2. לתלות בני המן

הוראת המלך
תליית בני המן

14 באדר

בשושן:
הרגו 300
[ללא ביזה]

סיכום 2 הימים

במדינות

הרגו 75,000
[ללא ביזה]

ב-13: הכו
ב-14: מנוחה
ומשתה

בשושן

ב-13,14: נקהלו
ב-15: מנוחה
ומשתה

בערי הפרזות

הנהיגו מעצמם
ב-14:
- שמחה
- ומשלוח מנות

הוראות מרדכי
לפורים לדורות

1. לכל היהודים
[למוקפים ולפרזים]

2. לקיים (חובה
ולא מנהג)

טו וַיִּקְהָלוּ (היהודיים) הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׂוֹשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר
וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׂוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ
וּבְבִזָּה לֹא שְׁלְחוּ אֶת־יָרֵם:

טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
נִקְהָלוּ וַעֲמַד עַל־נַפְשָׁם וַנּוֹחַ מֵאִי־בִיָּהֶם
וְהָרוּג בְּשֵׁנֵיאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף
וּבְבִזָּה לֹא שְׁלְחוּ אֶת־יָרֵם:

יז בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר
נִזְוַח בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה:

יח (והיהודיים) וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׂוֹשָׁן
נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ
נִזְוַח בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה:

פורים לדורות

יט עַל־כֵּן הַיְהוּדִים (הפרזיים) הַפְּרָזִים הִישָׁבִימוּ בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת
עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר
שִׂמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב
וּמְשַׁלְּחֵי מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:

כ וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכִי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרְדֻשׁ
הַקְּרוּבִים וְהָרְחוּקִים:

כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם

לְהַיְתוֹת עֲשִׂים אֵת נֹס אַרְבַּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חַמִּשָּׁה עָשָׂר בּוֹ
בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה:

3. יומיים ולא יום.

כב כִּי־מִיָּמַי אֲשֶׁר־נָחַו בָּהֶם הִיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם
וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּד לָהֶם מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מוֹשְׁתֵהָ וְשִׁמְחָה
וּמִשְׁלַח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנוֹת לְאֲבִינָיִם:

4. מתנות גם לאבינוים.

ה'יהודים מקבלים עליהם

כג וּקְבַלְוּ הִיְהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הִחְלוּ לַעֲשׂוֹת
וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מְרֹדְכִי אֲלֵיהֶם:

1. לקיים בקשת מרדכי

כד כִּי הָמוּן בְּיַד־הַמֶּלֶךְ הָאֲנִי צָרָר כָּל־הִיְהוּדִים
חָשַׁב עַל־הִיְהוּדִים לְאַבְדָם וְהַפֵּל פֹּהַל הוּא הַנּוֹדֵל לְהָמָם וְלְאַבְדָם:
כה וּבִבְאֵהוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עַם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשִׁבְתּוֹ הֲרַעַה אֲשֶׁר־חָשַׁב
עַל־הִיְהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת־בְּגָדָיו עַל־הַעֵץ:

[המן ... צורר כל היהודים]

כו עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר
עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲנָרַת הַזֹּאת וּמִדֵּ־רָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:

"פורים" – על שם הפור

כז קִיְמוּ (קבל) וּקְבַלְוּ הִיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל־זֶרַעָם וְעַל כָּל־הַנְּגִלָּיִם עֲלֵיהֶם
וְלֹא יַעֲבֹר

2. לקיים פורים לעולם

לְהַיְתוֹת עֲשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כַּכְּתָבָם וְכַזְּמָנָם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה:

כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים

ואכן מקיימים

בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר
וַיְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הִיְהוּדִים וְזַכָּרָם לֹא־יִסּוּף מִזֶּרַעָם: {ס}

מגילת אסתר

כט וְהִכְתַּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בַּת־אֲבִיתָיִל וּמְרֹדְכִי הִיְהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוָהּ
לְקַיֵּם אֵת אֲנָרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:

אנרת הפרים הזאת – השנית היא מגילת אסתר

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הִיְהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
מְלָכוֹת אַחֲשֹׁרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת:

[שוב] ספרים לכל היהודים

לא לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרֹדְכִי הִיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה
וּכְאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרַעָם דְּבָרֵי הַצּוּמֹת וְזַעֲקָתָם:

[שוב] לקיים ימי הפורים [לדורות]

לב וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קָיָם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר: {ס}

בועז ונכתב

"דברי הצומות" – הבסיס למנהג תענית אסתר

חתימת המגילה

- א וַיִּשָּׂם הַמֶּלֶךְ (אחשורש) אֶחְשֹׁרֶשׁ | מָסַע עַל־הָאָרֶץ וְאֵינִי הַיּוֹם:
 ב וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וְנִבְרָתוֹ
 וּפְרִשְׁתָּ גְדֵלֶת מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ
 הַלְּוֹא־תֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַרְי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִדְּי וּפְרָס:
 ג כִּי | מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי
 מִשְׁנֵה לְמַלְךְ אֶחְשֹׁרֶשׁ
 וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו
 דְּרַשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל־יִרְעוֹ: {ש}

המלך

מדרכי